

dende periode. Reguleringen kan maksimalt omfatte en 3 års periode, regnet fra det tidspunkt, hvor der sker en korrekt direkte måling.

Skatteministeriet har endvidere overvejet at indføre en mindstegrænse for regulering på 10.000 kr. som følge af at virksomheden hermed kan opnå en større afgiftsgodtgørelse end den ville have været berettiget til, hvis der var foretaget korrekt måling af energiforbruget i den pågældende periode. Beløbet er derfor fastsat på baggrund af den mulighed, der er for uberettiget vinding for virksomheden. Virksomheden selv må siges at bære en væsentlig egen skyld for, at den ikke tidligere har indrettet sig på en måler- og opgørelsesmæssig optimal måde.

Endelig finder Skatteministeriet, at det på baggrund af ovennævnte risikobetragtning i forhold til statskassen vil give en yderligere sikring af rigtigheden af en regulering, hvis der stilles krav om en revisorpåtegning, når en regulering overstiger et vist beløb, f.eks. 200.000 kr. I sådanne tilfælde skal virksomheden fremlægge en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor om, at grundlaget for reguleringen er korrekt, og at reguleringen er korrekt opgjort.

På denne baggrund foreslås det, at energiafgiftsreglerne forsynes med en reguleringsbestemmelse, hvori det forudsættes,

- 1) at regulering kun kan ske efter tilladelse fra ToldSkat.
- 2) at regulering skal være baseret på en efterfølgende måling af 12 måneders varighed.
- 3) at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold som udgangspunkt er uændrede.
- 4) at reguleringsbeløbet skal overstige 10.000 kr., dvs. at kun beløb over 10.000 kr. udbetales.
- 5) at reguleringsbeløb over 200.000 kr. skal være attesteret af en revisor.
- 6) at der kan fremlægges månedsvise registreringer af målervisninger i den pågældende 12 måneders periode.

Det foreslås, at virksomheder, der efter at have benyttet energiafgiftslovenes standardsatser for opgørelse af den andel af energiforbruget, som er medgået til opvarmning, i stedet opsætter målere, kan benytte målerresultatet også på tidligere afgiftsperioder, såfremt der er tale om samme energiforhold.

Elforbrug til produktion af katalysatorer

Det foreslås at samle elforbrug til produktion af katalysatorer i ét punkt på proceslisten i stedet for 6 punkter. Der gives ikke adgang til at medregne mere elforbrug til produktion af katalysatorer til tung proces end i dag. Ændringen indebærer en lettelse af de

administrative byrder forbundet med beregning af, hvilket energiforbrug, der hører under tung proces i forbindelse med produktionen af katalysatorer.

3.3. Øvrige forslag

Forudfakturering og godtgørelse

Energiafgifter opkræves ved, at visse virksomheder (oftest energileverandøren) skal registreres efter den pågældende afgiftslov. Den registrerede virksomhed indbetaler afgiften til staten (ToldSkat) af de mængder energi, der faktureres til kunden, men fakturerer afgiften videre til kunden. Kunden betaler en pris, der inkluderer afgiften. Momsregistrerede virksomheder kan herefter få godtgjort energiafgifter og kuldioxidafgift i et vist omfang hos ToldSkat, når kunden har modtaget en faktura.

Forudfakturering omhandler situationer, hvor en virksomhed udsteder en faktura før en given leverance. Der kan være gode grunde til at forudfakturere, f.eks. a conto-opkrævning af administrative hensyn eller et ønske om at begrænse en kreditrisiko. Forudfakturering betyder ofte hurtigere indtægter for staten, men i visse tilfælde taber staten herved.

Hvis der ikke er mellemhandler mellem den registrerede virksomhed, der udfakturerer afgiften, og kunden, vil staten ikke tabe ved forudfakturering, fordi der er samtidighed mellem afgiftsbetaling og godtgørelse. Kan kunden ikke trække afgiften fra, vinder staten ved forudfakturering, da afgifterne kommer i statskassen forud for forbruget. Kan kunden trække afgifterne fra, går det lige op, fordi leverandøren indbetaler for tidligt og kunden trækker afgifterne fra for tidligt.

Problemet med forudfakturering opstår, når der er en mellemhandler mellem den virksomhed, der indbetaler afgiften, og den virksomhed, der skal have afgiften retur. Der er ofte sådanne »mellemhandlere« for kraftvarme, idet det er kraftvarmeværket, der indbetaler afgiften til staten i takt med, at brændslet bruges til varmeproduktion, mens det typisk er fjernvarmeselskabet (det selskab der ejer varmeledningsnettet), der sender regningen til kunden.

Mellemhandlerne har nemlig mulighed for at udsende fakturaer, herunder a conto fakturaer, på baggrund af den forventede afgift på leverancen. Denne fleksibilitet er det vigtigt at kunne fastholde.

Mellemhandlerne kan i visse tilfælde bevidst eller ubevidst således komme til at forudfakturere, før den egentlige afgiftsbetaler har afregnet afgiften med staten.

Hvis kunden trækker afgiften fra på baggrund af fakturaen, kan det ske, at afgiften godtgøres til kun-